

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/27/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614212976
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Soga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7614212976.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, a.s., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35792752, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 47233516 proti žalovanému Z. U., nar. XX.X.XXXX, bytom v H.H. P. J., G.. Q. XX, za účasti vedľajšieho účastníka Všeobecnej ochrany práv spotrebiteľov, Šafárikovo námestie 7, Bratislava, právne zastúpeného JUDr. Bohdanom Jakubisom - advokátom, Dobrovičova 13, Bratislava o 1 812,46 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 8C/241/2014-43 zo dňa 5.10.2015 takto

rozhodol:

M e n í rozsudok vo výroku o trovách konania tak, že žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov prvostupňového konania 126,89 euro, na účet jeho právneho zástupcu do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Spišská Nová Ves (aj prvostupňový súd alebo súd) rozsudkom označeným v záhlaví rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 265,40 eur a úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne počnúc od 28.8.2012 do zaplataenia. Povolil žalovanému uhradiť istinu a úroky z omeškania v mesačných splátkach po 20,- eur splatných vždy do 20. toho dňa v mesiaci počnúc od právoplatnosti tohto rozsudku do zaplataenia s tým, že omeškaním čo i len jednej splátky stáva sa zročné celé plnenie. V prevyšujúcej časti návrh zamietol. Vychádzal zo zistenia, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá 28.12.2010 zmluva o revolvingovom úvere, ktorá je bezúročná a bez poplatkov pre prekročenie priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov uvedenej v zmluve a ročnej úrokovej sadzby úveru s poukazom na § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Za dôvodnú súd považoval žalobu do výšky 265,40 eur, keď mal za preukázané, že uvedenou zmluvou žalobca žalovanému poskytol 1 085,92 eur, pričom žalovaný zaplatil 820,52 eur. Návrh zamietol v časti neprimerane vysokej odplaty za poskytnutý úver, ktorá predstavovala viac ako 100% výšky úveru a nárok na zmluvnú pokutu pre nedodržanie písomnej formy dohody o nej.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p., žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Žalobca bol v konaní úspešný do výšky 14,64 %, (priznaná suma 265,40 eur) a neúspešný do výšky 85,36 %, lebo žaloba bola zamietnutá v rozsahu 1 547,06 eur, čo predstavuje 70,72 % jeho neúspechu (§ 142 ods. 2 O.s.p.). Súd uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu trovy právneho zastúpenia 190,35 eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Priznal trovy zastupovania za tri právne úkony právnej služby a to príprava a prevzatie zastúpenia (§ 14 ods. 1 písm. a/ cit. vyhlášky), vyjadrenie vo veci samej zo dňa 14.1.2015 a vyjadrenie zo dňa 15.7.2015, podľa § 14 ods. 1 písm. b/ cit. vyhlášky, v rozsahu 70,72 % z trov zastupovania, ktoré by vedľajšiemu účastníkovi patrili, keď v danej veci základná sadzba tarifnej

odmeny za jeden úkon právnej služby podľa ustanovenia § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, účinnej v čase vykonania úkonov právnych služieb predstavoval 3x 81,33 eur plus 3x 8,39 eur režijný paušál v celkovej výške 243,99 eur, z ktorej 70,72 % predstavuje 190,35 eur.

Proti rozsudku vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal odvolanie žalobca, ktorý žiadal rozsudok v napadnutej časti ako nezákonný zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi nepriznať náhradu trov právneho zastúpenia. Právne argumentoval nezákonnosťou priznaných trov vedľajšiemu účastníkovi s poukazom na § 205 ods. 2 písm. a/ vo vzťahu k § 221 ods. 1 písm. f/ (účastníkovi sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a písm. h/ (nesprávne právne posúdenie, tým, že súd prvého stupňa nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav) a § 205 ods. 2 písm. d/ (nesprávne skutkové zistenia a písm. f/ (nesprávne právne posúdenie) O.s.p.. Vyčítal súdu prvého stupňa, že o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka rozhodol bez ohľadu na to, že v konaní vystupoval popri žalovanému v rozpore so zákonom, keď súd neskúmal súhlas žalovaného s poukazom na znenie § 93 ods. 2 O.s.p. a argumentoval, že aj po 1.1.2015 bolo povinnosťou súdu skúmať súhlas žalovaného so vstupom vedľajšieho účastníka, ktorý bol oznámený súdu do 31.12.2014. Podľa žalobcu je priznanie trov konania vedľajšiemu účastníkovi nezákonné, ak žalovaný nevyjadril súhlas s jeho vstupom do konania.

Súd doručil odvolanie žalovanému dňa 15.12.2015 a vedľajšiemu účastníkovi dňa 29.2.2016.

Žalovaný ani vedľajší účastník sa k doručenému odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

Krajský súd ako súd odvolací po kladnom posúdení včasnosti a prípustnosti odvolania (§ 93, § 201, § 204 ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnutý výrok rozsudku, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p.; bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je čiastočne opodstatnené.

Podľa § 220 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania je vecne nesprávny, preto podľa § 220 O.s.p. odvolaním napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa o trovách vedľajšieho účastníka konania zmenil, lebo neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Vedľajší účastník oznámil svoj vstup do konania dňa 16. októbra 2014. Oznámenie súd doručil obom účastníkom konania žalobcovi a žalovanému dňa 22. októbra 2014. Žalovaný sa k oznámenému vstupu vedľajšieho účastníka do konania nevyjadril a žalobca dňa 13.11.2014 žiadal, aby súd nepripustil vstup občianskeho združenia OZ - Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov ako vedľajšieho účastníka do konania, lebo nedisponuje znalosťami o prejednávanej veci, ak sa dal sám v konaní zastúpiť advokátom a preto videl účelovosť účasti vedľajšieho účastníka v konaní.

Právne účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania ako procesného úkonu nastali pred 1.1.2015, keď podľa § 93 ods. 2 O.s.p., v osobe vedľajšieho účastníka ide o občianskeho združenia na ochranu práv spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, ktorým je zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

V posudzovanej veci v zmysle právnej úpravy účinnej do 31.12.2014 súd zisťoval súhlas žalovaného so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, v prospech ktorého vedľajší účastník vystupuje, a nevyjadrenie jeho výslovného nesúhlasu aj po poučení súdom, (o možnosti vyjadriť súhlasné, alebo nesúhlasné stanovisko) súd prvého stupňa považoval za konkludentný prejav súhlasu žalovaného. Možno to predpokladať zo samotného postavenia vedľajšieho účastníka, ktorý má vystupovať v záujme a na podporu žalovaného ako aj z faktu, že prvostupňový súd rozhodol o prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania na strane odporcu uznesením 15. mája 2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť 23.6.2015. Žalovaný nepodal proti tomuto uzneseniu odvolanie a neuviedol dôvody, ktoré uvádza v odvolaní proti výroku rozsudku súdu o veci samej vo výroku o trovách konania.

Náhradu trov konania v tomto konaní súd posudzoval spravujúc sa zásadou úspechu vo veci (neuviedol) neodôvodnil však účelnosť trov zastupovania vedľajšieho účastníka konania. Vedľajší účastník, ako vyplýva z obsahu písomného podania zo dňa 14.1.2015, žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť, poukazujúc na to že zmluva o úvere, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou je neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka, lebo neobsahuje údaj o ročnej priemernej miere nákladov podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, preto je úver bezúročný a bez poplatkov.

Argumentácia vedľajšieho účastníka ktorá sa nachádza v jeho doplnujúcom vyjadrení zo dňa 15.7.2015, ktoré bolo súdu doručené 17.7.2015 opakovane uvádza, že ročná úrokovú sadzbu úveru a ročná priemerná miera nákladov vo výške 70% je v rozpore s možnou výškou úrokov. Považoval ju preto za neplatnú a s poukazom na § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a podľa § 11 cit. zákona je úver bezúročný a bez poplatkov. Keďže zmluva neobsahovala náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, písm. r/, y/, vedľajší účastník žiadal žalobu zamietnuť nad sumu 265,40 eura, dôvodiac, že žalobca poskytol žalovanému sumu 1 085,92 eur a žalovaný zaplatil splátky úveru vo výške 820,52 eur.

Uvedená argumentácia žalovaného, ktoré bolo súdu doručené 17.7.2015 je totožná s argumentáciou súdu prvého stupňa na strane 5 ods. 2 odôvodnenia výroku rozsudku súdu o veci samej, keď toto uvádza, že priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov a ročnej úrokovej sadzby úveru presiahla limity ustanovené pre obdobie platné v čase uzavretia úverovej zmluvy zistiteľné na stránke Ministerstva financií SR u spotrebiteľských úverov a tak v rozpore s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súd tak posúdi v tejto časti úverovú zmluvu ako v rozpore so zákonom, za bezúročnú a bez poplatkov, čím sa vlastne stotožnil s argumentáciou vedľajšieho účastníka konania.

Súd prvého stupňa sa v odôvodnení nezaoberal účelnosťou trov vedľajšieho účastníka konania. Vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd preto skúmal, či trovy konania priznané vedľajšiemu účastníkovi konania boli priznané zákonne, teda aj či boli vynaložené účelne. Konštatuje, že účelná argumentácia vedľajšieho účastníka spočívajúca v sledovaní cieľa a vychádzajúca zo zákonných dôvodov je v príčinnej súvislosti s výsledkom konania i s procesným postavením hlavného účastníka konania popri ktorom vedľajší účastník vystupuje.

Argumentácia vedľajšieho účastníka, ako je zhora uvedená bola zväčša v zhode s právnym názorom súdu a sledovala presadzovanie oprávnených záujmov žalovaného proti uplatnenému nároku žalobcu, bola teda v prospech žalovaného, efektívna, účinná a úspešná. Vychádzajúc z obsahu spisu i platnej právnej úpravy v čase vykonania jednotlivých úkonov právnej služby vedľajším účastníkom konania, odvolací súd dospel k záveru, že v preskúmvanej veci sú účelnými trovami zastupovania vedľajšieho účastníka konania prevzatie a príprava a písomné podanie vedľajšieho účastníka konania zo dňa 15.7.2015, lebo súvisia s účelne vynaloženými trovami zastupovania na zastupovanie a presadzovanie záujmov hlavného účastníka konania, odporcu. Argumentácia uplatnená vedľajším účastníkom bola čiastočne právnou argumentáciou významnou pre právne posúdenie veci súdom, s ktorou sa aj súd stotožnil.

Prvotné vyjadrenie vedľajšieho účastníka o zamietnutí žaloby v celom rozsahu pre neplatnosť úverovej zmluvy podľa § 39 OZ obsiahnuté vo vyjadrení zo dňa 14.1.2015, nebolo ani správne ani súdom akceptované. Na viac vyjadrenie zo dňa 14.1.2015 vedľajší účastník písomne prezentoval pred rozhodnutím súdu o jeho pripustení do konania popri odporcovi bez toho, aby ho konajúci súd k vyjadreniu o veci samej vyzval. Za neúčelnú argumentáciu o zamietnutí žaloby v celom rozsahu pre neplatnosť úverovej zmluvy, pokladá odvolací súd vyjadrenie vedľajšieho účastníka z 14.1.2015, ako úkon právnej pomoci ho pokladá za neúčelný.

Podľa § 224 ods. 1, 2, O.s.p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie. Ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o trovách konania na súde prvého stupňa.

V súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení zmien a doplnkov zmenil preto odvolací súd výrok o trovách konania vedľajšieho účastníka a priznal tomuto právo na ich zaplatenie podľa § 142 ods. 2

O.s.p., v zmysle zásady pomerného úspechu. Odvolací súd akceptuje úspech žalobcu vo výške 14,64 % a úspech žalovaného vo výške 85,36%, čo znamená neúspech žalobcu a úspech žalovaného vo výške 70,72%. Náhradu trov prvostupňového konania vedľajšieho účastníka odvolací súd priznal zo sumy 269,16 (úspechu vo veci) a to vo výške 70,72% z miery úspechu žalovaného a predstavujú sumu 126,89 eur. Podľa § 10 ods. 1 vyhlášky o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb priznal za 2 úkony právnej pomoci po 81,33 eur x 2, je 162,62 eur, za prípravu a prevzatie podľa § 14 ods. 1 písm. a/ cit. vyhlášky a za vyjadrenie vo veci samej 1 x zo dňa 15.7.2015 podľa § 14 ods. 1 písm. d/ cit. vyhlášky a 2x režijný paušál 8,39 eur je 16,78 eur, je 179,44 eur. S prihliadnutím na úspech vo veci 70,72% potom priznal náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi vo výške 126,89 eur, ktorú je žalobca povinný zaplatiť podľa § 149 ods. 1 O.s.p. jeho právneho zástupcovi.

Neopodstatnene žalobca argumentoval nezákonnosťou priznaných trov vedľajšiemu účastníkovi s poukazom na § 205 ods. 2 písm. a/ (iná vada v konaní) vo vzťahu k § 221 ods. 1 písm. f/ (účastníkovi sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a písm. h/ (nesprávne právne posúdenie tým, že súd prvého stupňa nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav) a § 205 ods. 2 písm. d/ (nesprávne skutkové zistenia a písm. .f) (nesprávne právne posúdenie) O.s.p..

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi proti vedľajšiemu účastníkovi konania by patrila náhrada trov jeho právneho zastúpenia. Odvolací súd však trovy odvolacieho konania žalobcovi nepriznal, keďže žalobca trovy zastupovania svojim právnym zástupcom neuplatnil a nevyčíslil.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.